

ELŐFIZETÉSI ÁRA :
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL :
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

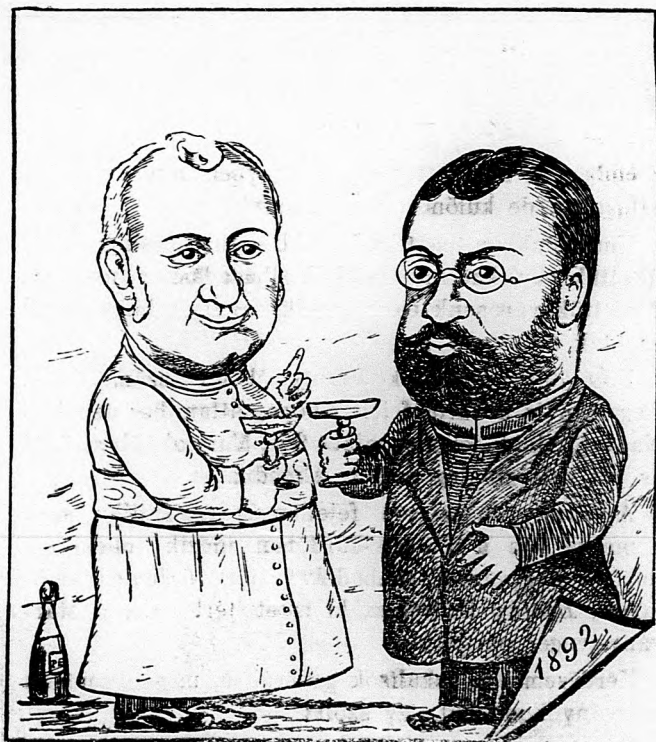
KAPHATÓ :
 Kiss Dávid, Kutasi D., Panker Dániel és Sonnenwirth I.
 kereskedésében.

POR ÉS BOR.

— KÉKUS VIDOR ÉS REZEY SZILVIUSZ HÜSZ ÉVES TALÁLKOZÁSA. —

Ezelőtt, ha a sors őket összehozta,
 Szilviusz nadrágát Kékus kiporozta;

Ámde húsz év múlva volt egy találkozás
 És porozás helyett járta víg borozás.

NEM KELL FÉLNI!

Nem kell semmitől se félni,
Mert az ujságok kiáltnak.
Nem jön ide a kolera;
Nem lesz vége a világnak,
«Saison morte» van, hírlapoknak
Azért muszáj kiabálni;
Megsegít minket az Isten,
Meg a főorvos *Hoványi*.

Nem jön ide a kolera,
Rác Miskánk be nem ereszti;
«Szabadság»-ban vezérezikkel
Jó előre elijeszti.
S hogyha ettől el nem illan
S mégis be merne jönni tán;
Kitolonczoltatja innen
Rimler Károly főkapitány.

Nem jön ide a kolera.
Sok doktor van itt raktáron:
Szabó, Kutiák, Munk és Rednik
Két *Berkovics, Nemes Áron*
Ahol ennyi orvos gyógyít,
A kolera fölösleges;
Lesz tán esze s ide nem jön,
Inkább más stácziót keres.

Nem jön ide a kolera,
S hogyha mégis jön a kába,
Elviszszük a nagy melegben
Műélvezni a színházba
Valamely tragédiához,
Hol megreped a hős szive;
Tudom Isten úgy elszalad,
Sohsem jön az többet ide.

Darász.

KI MIRŐL ÁLMODIK?

— Interview. —

Ebben az átkozott ugorka-idényben mit csináljon az ember, de különösen a hírlapíró?

Unalmunkban tehát legfürgébb munkatársunkat felültettük egy kacsára és hajnalhasadáskor megkérdeztük városunk és megyénk nagyjait, hogy miről szoktak álmodni?

Kiküldött tudósítónk körutjáról így számolt be: Legelőbb is a város fejéhez kopogtattam be; azonban Nagyváradnak jelenleg nincs feje, Marienbádban üdül és ott valószínűleg nem is álmodik.

A vármegyén szintén fejtelenség uralkodik; mert a megye feje a Püspök-fürdőben időzik; elmentem tehát a nagyváradi szabadelvű párt érdeemes elnökéhez, *Hlatky* Endréhez, ki most tért haza a Márvány-tenger partjáról.

Kérdésemre a fiskálisok generálisa, megsimogatván márvány homlokát, így szólt:

Bagoly ur! én a bajadérokról álmodozom.

*

Közel lakván *Pallay* Lajos, hozzá is betértem. A prókátor ur éppen akkor ébredt fel, és szemeit dörzsölgetve így szólt: Uram! igaz, hogy az ügyvédi irodám jól megy, vannak zsíros pereim és kövér jö-

vedelem, de mégis nagyon sovány vagyok, én tehát egy kis hájról álmodozom.

*

A kerítésen átrepülve hajnali öt órakor befordultam *Kiss* Elekhez a központi főszolgabíróhoz.

A derék tisztviselő már az íróasztalnál ült; rárikkantottam tehát ilyenformán: na édes főszolgabíró ur, miről szokott álmodozni?

A vármegye leggömbölyűbb tisztviselője elpirult, azután a lábához kapott és így szólt: tisztelt ujságíróm! Én a száraz köszvényről szoktam álmodni.

*

Ez igazán furcsa!

Elbúsulva tértem be *Glatz* Antalhoz, az «Első magyar általános biztosító társaság» havas fejű, de nemes szívű igazgatójához.

A derék direktor félig alva, félig ébren, egy pohár vizet tartott a körme közt. Rögtön tisztába voltam; a biztosító társaság nagyváradi képviselője égő istállókkal szokott álmodni.

*

Hat óra volt mikor a Biharmegyei közkórházba becsengettem.

A portás immel-ámmal nyitotta ki a kaput.
Hol van Dr. *Fráter* Imre főorvos ur?

— A hun van ni! felelé mélázva a mogorva czerberus és csakugyan papucsban, hálókabátban csoszogott felém a főorvos ur.

Bocsánat uram, hogy háborgatom; de a közvélemény nevében kérdezem, hogy miről szokott éjjelenként fantáziózni?

Dr. *Fráter* Imre elgondolkozott; búzavirág színű, okos szemeit az ég felé fordította és így szólt:

— Én kérem, beteg angyalokról és lázas tündérek-ről álmodozom.

*

Ezután főtisztelendő *Széchenyi* Jenő kanonok urnál tettem látogatást; a ki kérdésemre politikusan és kitérőleg válaszolt:

— Uram én nem szoktam álmodni semmiről.

— De kérem nagyságodat, úgy hallottam, hogy horkolni szokott, tehát akkor víziói is vannak.

— Nincsenek s ezzel kegyesen az ajtó felé mutatva, megigazította fején a háló-süveget.

*

Nosza én is gyors tempóban ügettem a vármegyeházára, hol a levéltárba nyitottam be.

Ott szendergett *Fabiczky* Viktor bátyánk. Poros akta volt a párnája, kutyabőrre irt jegyzőkönyv volt a takarója:

Na kedves Viktor bácsi, miről szokott álmodozni?

Az egyenes, nyílt szívű férfiú elővette a fogpiszkálót és így szólt: én kedves uram-öcsém a szalonkák-hagyatékáról és vaddisznó sonkáról szoktam álmodni.

Tovább is folytattam volna az interwiewolást; azonban rám viradt és nem akartam háborgatni az ébredő nagy embereket.

AZ AUFLÁG.

— Te kötélrevaló; miért nem eszel a vastag ételből?

— Mert légy van benne.

— Oh te szoczialista, nemhogy megköszönéd, hogy auflágot is kapsz a csuszpájzra.

A MÁSVILÁGON.

— Legenda. —

Kerekiben egy kis házban,
Zsinóros magyarnadrágban,
Vén Csanád gondolkozván
A honhaza nehéz sorsán,
Így szólt: hej az ebugatta!
Tisza Kálmán megbuktatva;
Mégis átkos ez a-kormány!
Mikor lesz már szabad a hon?
Mikor lehet az ablakon
Kidobni a végrehajtót?
Óh bár érnénk már egy kis jót,
Hogy ne kéne fizetni itt
Bortól akcizist, pertől stemplit,
Egyenes és görbe adót;
Mert akkor lesz vig a magyar,
Hogyha csikorog az agyar
És pipánkban szűz dohány ég!
Füsttől borulna be az ég,
Lakzit csapnánk hegyen, völgyön;
Hej de sajna! e rab földön
Az az idő messze van még.
Erre aztán egyet mordúl
És a vén vas, falnak fordul,
Porhüvelyé jéggé dermed.
A daliás, büszke termet
Összeroskad; ámde lelke
Repül messze; szárnyra kelve
A menny kapujánál termett.
Teljes díszben ott állt Péter,
Czilindere másfél méter;

Elegáns frakk volt rajta,
 Melynek lengett fecske farka;
 Német nadrág a bokáján,
 Nyakszorító a tokáján
 S kezében egy kulcsot tartá.
 Körülötte az angyalok,
 — Osztrák fiuk voltak azok —
 Gotterhaltét énekeltek,
 Germán nyelven kelepeltek
 S a kapus szólt: gehen sie nür
 Vorwärts, hinein, nagyságos úr!
 Oda benn már ebédelnek.
 A vén kurucz, ósz Csanády,
 Nem tudta szó nélkül állni
 S így kiáltott: szedte, vedte;
 Kacsakaringós teremtette,
 Ha ott benn is ez a módi
 És én velem csúfolódni
 Akartok, hát nem megyek be!
 Na lett erre nagy ijedtség,
 Az öreget dédelgették!
 Mert az Úr megparancsolta,
 Ne ereszsék a pokolba;
 Neki mennyben van a helye
 S hogy a hibát hozzák helyre
 Ujra öltöztek ott sorba.
 Nyusztprémmel és sastolakkal
 Ekesítve jött hús angyal;
 A verbunkost muzsikálták,
 A bős szittyát körül állták;
 Szent Péter is hamarjába
 A köcsögöt sutba vágta
 És felvette kaczagányát.
 Ez már oszt más! Ezt szeretem,
 Ha megbecsülik nemzetem!
 Ekként szólt Csanády Sándor
 S megcsókolva Pétert százszor
 Sarkantyúját összecsapta,
 Fokosát kezébe kapta,
 Épen úgy, mint szokta máskor.
 Mikor belépett a kapun
 Mellé állt sok magyar és hun;
 Párduczbőrös, hős atyafi,
 Gróf Bercsényi és Bocskay.
 Oda ment a trón elébe;
 Láng lobogott a szemébe;
 Mellét rangosan vágva ki
 Így kiáltott: Mindenhatóm!
 Te ellened nincs nekem szóm;
 Jámbor szolgád leszek néked,
 Csupán csak egy kegyet kérek;
 Tedd meg értem; tüzesóvel,
 Gyehennával és mennykővel
 Sujtsad Ausztria-Bécsset:
 Hasztalan volt a könyörgés;
 Nem hullt villám, nem lett dörgés!
 Elbúsult ezen Csanády

S rögtön egy csillagra állt ki;
 Ádáz, dühös indulattal,
 Rettenetes, nagy haraggal
 Parókáját dobta Bécsre.

Lovassy Andor.

TASZÍTÓ BÁ'
 NAGYOT MONDÁSAI AZ «UJVILÁG»-BAN.

Az ödjvéd orak mast a felett vitatkoznak, hodj kellett-e o csendöröknek a poszta-tamási vérengzésnél fedjvert használni, vagy sem. Eszembe jot erről a Szám Mandelkopf, a ki adott a fiának edj künyvet, a mibe megvolta írva, hogy hodjan kell ószni. Mikar ezt a künyvet Számi a fiának adta, ezt manta neki:

— Fídjelmeztettelek Paldi, hodjha netán a vízbe főlnál, lapazd fel csak ennek a künynek a 76-ik oldalát, ott megtalálod a szabályokat, hodj, hodjan kell kiószni a legbiztosabban.

*

Sónya dolog, hodj a Szigligeti-társaságba engem nem vettek fel. Miért? Talán én nem vadjok író? Hát nem irtam már elég váltót alá? Vadj nem vadjok khöltő? Nu szeretnék látni azt a költőt, aki nadjobbakat todja hazodni, mint én.

*

Alvastham az ojságbul, hodj összedülte magát a herendi parcellánjár. Na mast már nem fogja khapni thüllem az onokahógom parcellán ibriket.

*

Aszthat mandják, hodj megszorólt a bóza; na akkor az áróraktár is meg fogja szorólni.

A TOLVAJOK.

— Igaz történet. —

*Elveszett a plébános úr
Összegyűjtött pénze,
Nem keresi, pedig bizony
Nagy kár reá nézve.
De e miatt nem akar ő
Hozni senkit bajba;
Mert tudja, hogy a tolvaj egy
Szóke száraz **dajka**.*

*Elveszett a plébános úr
Órája és láncza;
Főn a csendőr, hogy a bűnöst
Szedje rögtön ránczba;
De közbe lép a jószívű
Lelki atya s mondja:
A **ssakácsné** cselekedte,
Ne legyen rá gondja!*

*Elveszett a plébános úr
Fekete nadrága,
Szép szabásu, náanking-posztó
S hozzá nagyon drága.
De a derék lelkipásztor
Nem kívánja kárát,
Nem akarja becsukatni
Nyalka **ssobalányát**.*

R E N D.

— Lassu Mátyás városi lovas-hajdú nyájaskodásai a vízben. —

No az ámmenit, megtörtint a nagy vrontás!
A tamási pusztán rotyogott a csendőrök puskája.
Igy jár az a ki nem czurukkol; hej, mer mir, hogy
a törvin csak törvin, a fegyvernek meg magva van.
Vátig mondom Pruncsik Marczinak, a bétörő zsi-
vány toroncznak, hogy elébb-utóbb ű is úgy tanál
járni, ha ellenczegül.

Lám, lám, hogy a váradi leginyek nem filnek sem-

mitül; mégis asztat mongya a közvilemíny, meg a sok tintás marku ujság csináló, hogy a Rinylér úr karhatalma gyenge; pedég bezzeg nem törtínik mi nálunk ilyen dolog; mer hogy mivel mibennünk nagy az tapéntat. Mi csak nyomolunk, oszt hogyha viletlenül kiderül a való, hát akkor meg toronczozunk.

A multkor is mi törtínik. A mint fürdik az rendőr ármádia, hát azon vesszük észre, hogy valami enyves kezű gazember ellopja a sok uniformist.

Ugy marattunk — kérem szévesen — mint Ádám apánk az paradicsomba. Persze, hogy fínyes dilbe, csakúgy ponyókán nem szalathattunk a tolvaj után; hanem azir *Szabó* biztos úr nem vesztette el a fejit; mir azir, merhogy ott vót a subiczk; oszt nagy hirtelenséggel olyan szalony-rokkot, meg fekete hóznit pingált a testemre, mint az parancsolat; abba osztán nem szigyeltem magam; hanem nagy hirtelenséggel felpattantam a szürke csacsi hátára, csarkantyúba kaptam a *Frajlát*, oszt a Keres utcza szegeletin meg is csiptem a ruha lopó gazembert.

A *Frajla* olyat is rugott rajta, hogy azon a tett-helyen kiesett annak a két meccző foga.

Hej lizony a renydőrrel nem lehet teréfálni!

Rend is, csend is van ebbe a városba; mir mer hogy mindenüvé eljutunk mi.

Mer úgy tessik felvenni a dógot, hogy berájcsafba van minálunk minden ember; Katonavarast őrzy *Gyerő* alkapatány úr, mivel hogy ű izrajélita; a Pecze folyó mentin Popóczy jur parancsol, Csarkadi ur az itatóba van; a marha vásáron magam ödöngök; *Lőrinczy* jur meg *Mandel* ur Olasziba czirkál, *Rinylér* feőkapatány ur pedég a szénházat őrzy.

Hejha tüzet fogna, mánhogy nem a fabódé, hanem a *Rinylér* úr széve torzsája, lenne virvár, meg ribilijó; mer mir azir, hogy veszedelmes dolog a sugólyuk körül járn.

Node se baj; azir nincs baj, de bezzeg van rend, meg csend.

B I R O K R A M A G Y A R !

Masson a vasmarku franczia, birokra hía a magyar legényeket.

Mellét feszítve ott henczeg az izmos gallkakas; de nem sokáig fog kukorékolni; mert mint értesülünk Nagyváradról az atléta termetű *Böszörményi* Géza, Nagy-Szalontáról pedig *Vermes* Mihál bátyánk Budapestre utazik.

A karlsbádi kúra után különösen ez utóbbinak van nagy reménye, hogy ugy földhöz mázolja *Massont*, mint a palacsintát.

Illó dolog is lesz megmenteni a családi nimbust; mert a *Vermes* familia ősei közt nagyon sok volt királyi bajvívó, *puñnum regni*.

Na annyi bizonyos, hogyha földhöz lesz vágva *Masson*; a szalontai tigrisnek tapsol minden leány és minden asszony.

DÖRDÜLÉSEK.

Még néhány hét a világ és azután kezdődik a nyulahalál.

*

Járnak is már hozzám a zsidók, nem a húsért hanem a bőrért; de nem csinállok velük vásárt; mert tavaly is felvállaltam, hogy szállítok kétszáz darab nyúl überezhert és nem tudtam löni csak egyet, az is kopasz volt az öregségtől.

*

A vak vadkant legkönnyebb leteríteni; mert annak négy vakszeme van.

*

Csodálatos, hogy az őzek nem félnek a postától, mióta Baross Gábor meghalt.

*

A multkor egy medvére durrantottam; a vén maczkónak úgy kilöttem a két zápfogát, hogy rögtön beszaladt Nagyváradra Heiman fogorvoshoz.

*

A tavaszon egy rókát löttem a vízparton; mikor farkánál fogva kihúzó az öreg ravaszt, hát egy vadrucza van a szájában, a vadrucza csőre közt meg egy harcsa, így aztán egy lövéssel három vadat ejtettem zsákmányul.

*

Két hete mult szerdán, kibaktattam a tarlóra; felrepül előttem egy fiók fürj, lelövöm; erre egy varju megszólal a fejem felett és rám kiált, hogy: kár; dühös lettem a vén madárra, de azért nem bántottam, mert magam is beláttam hogy fürjet löni még kár.

*

A vizslámnak rendeltem egy napernyőt; mert tavaly is nap szűrást kapott az öreg *Poszpász* és kiolvadt fejéből az agyvelő.

*

Fogoly vadászatra hitt a kir. főügyész Bulyovszky József, de nagyon szűk az ő revírje, no meg hűvös is arra az idő.

*

Okos állat az én vizslám a multkor elfelejtettük megnézni a homokos oldalt; a hűséges jószág görcsöt kötött a farkára és tegnap eszembe juttata a dolgot.

TORTA ÉS KIFLI.

— Müller Salamon pékész cukrász bölcs mondásai. —

Pöh! Be meleg van! Ógy szoszogok, mint egy khüvér gónár.

Nadszerően megy az őzlet! Fodj a fadjlalt, a pékmőhelybe phedig alig djőzik dagasztani a khenjért az aratóknak.

Jól khifhizeti magát a khét őzlet; el is határoztham mast, hodj tcsinálak edj harmadikat a czhokrázda mellé; edj elegáns frizérszhalont. Legalább meg is borotválják a vendígek szhakálát; a szhappanhabot phedig bele lehet thüteni a rollókba.

A móltkor ogyan bethürest tcsinált edj gazember a jégverembe; de megjárta: mert az ajthó elütt valt edj theknü khavász; a zsvánj belebokott és a hideg jégthül oda fagyta magát; mikor elfhagták, alig thodtok khialvasztani ütet a khavászbul.

Mast sakat bósolok; mert hullanak a förtjeim és dambaradik a jomrom. A nadj khüvérség khituszitja a hajam jökerit.

Ha ez a hizás így fagja menni, akkor azan veszek észre, hodj lesz belőlem edj loftbalón.

Khölömös phedig én mindenbe a shavánt szeretem;

a khifliket is olyan véznára szabatom, hodj khilátszik mindnek az oldalbardája; khölömösen a loxosnak, meg a vajasnak.

Nem mólaszthatok el azonban khinyilatkozni; miszerént mast alvadok; igen alvadok edj khis tündér otán.

Jujj! mast jot eszembe, a cshaládi háboró!

Cshitt!

Kisasszonj! Hamar hozza nekem asztat a bizomos poncs ala glázt edj osztrák értékő lédjel!

Schnell!

BOLOND GOMBA.

Ez a zöldség Szaniszlón termett; kiadjuk azt ezen a helyen, a fúzfa peóták és a madarak elijesztésére. Ime:

A KERESKEDŐ.

Menvén egyszer, nem is tudtam,

Hogy kerülve arra tértem:

S ő a boltajtóban.

A napernyőt elejtettem,

S megsértettem a kezem

Csokrom gombostűében,

A mint őt megláttam.

Napernyóm nyele eltörött

S a mint pirulva fölvettem,

Meglátott s ő hozzám jött:

Köszöntve érinté kezem

S megigazítá gyöngéden

A kis csokrot a mellemen,

Én eltaszítám őt. (*Jól tette.*)

Ő szomorun nézett

S míg mellette elhaladtam

Susogá: «mért siet?

Nézze csak a kirakatban,

Milyen gyönyörű kelme van.

S az az aranyos ottan

Mily divatos szövet!

Igazán szép egy kirakat;

De sokáig nem nézhetem,

Mert nem vár a vonat!

Jegyet váltok, szorul szívem

Őt látom s bámulva nézem,

Felszállnék, «de nagysád kérem,

A vonat ott halad!»

(*Csak öt perczig áll Szaniszlón?*)

Engem nem az háborított,

Hogy a kirakat úgy fénylett

S az a sok csipke ott.

Nem bántam, hogy kezem vérzett,

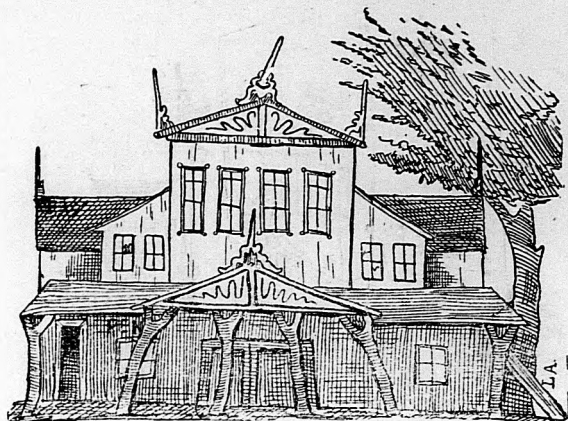
Hogy lekéstem s a tört nyelet,

Csak az gyötörte szívemet,

Hogy ő szomorú volt!

Fúria Lázárné.

A FABÓDÉBÓL.

Ugorka idény van, de azért a szalma özvegyek most kezdenek élni igazán.

Ők a nyári színészetnek a leghívebb pártolói.

Mult héten majdnem minden este zsufolva volt a színház; e héten azonban már gyérebber jöttek.

Ugy eset az a dolog, hogy az egyik énekesnő, a ki közkívánatra játszott egy szerepet trikóban, azzal rémitett rájuk; hogy a napokban megérkezik a vőlegénye.

Erre a hirre széttrebbentek egy kicsit a szalma-özvegyek, csak a bátrabbak bókoltak tovább is Thalia eljegyzett papnőjének.

A morál pedig ebből az, hogyha Aradi nem akarja deficizzel végezni a szini saisont, akkor ezután olyan primadonnákatszerződtesse, akiknek nincs vőlegényük.

*

E héten különben *Komáromy* Mariska vendég-szerepelt, a kinek olyan csodaszép hangja van, hogy Beleznay Antalnak, a ki a legmuzsikálisabb ember Nagyváradon, meg kell operálni a markát; mert véresre tapsolta azt a lelkesedéstől.

A Madarászban zsufolt ház előtt játszott a Postás Milkát. Mikor ő, Margó Zelma és Pósfay Ella együtt énekeltek, valamelyik színházlátogató hirtelenében ezt a kinrimet dúdolta a földszinten:

Hej kis *Margó*, nagy *Komárom*,

De szép két lány ez a három!

Ők pedig, mintha csak észrevették volna a földszint hangulatát rázendítették:

Hogyha így haladunk,

Gyorsan célnál vagyunk.

*

A szinkör spanyol szépsége, a kis *Tárnoki* Gizella még mindig melancholikus, csak olyankor derül fel egy kicsit az arcza, mikor Aradról beszélnek.

A kardaloknőknek egyre emlegetik az udvarlók. — Lássák, ez a *Tárnoki* milyen szerelmes, maguk erre nem volnának képesek.

— Igen ám, felelnek azok arra, annyi gázsi mellett, mint a mennyi neki van, megengedheti magának az ember ezt a fényűzést is.

A „BAZÁR“-ban.

— Pinczér! Fizetek! Öt üveg «mirges» bor; egyéb semmi!

— Hát az ablak üveg? amit ki tetszett ütni?

— Azt nem fizetem; mert maguk az okai, miért olyan erős a boruk.

A kiadóhivatal üzenete.

Hátralekos előfizetőinket tisztelettel felkérjük, hogy

az előfizetési összeget a megküldött postautalvány felhasználásával beküldeni sziveskedjenek.

A kiadóhivatal.

A szerkesztő postája.

Jó madár. (Lipik.) A lap már szombat délben kész van s így a vasárnap reggel expedisse küldött dolgokat nem lehetett közölni; jól esett azonban látni, hogy a kádban is gondol reánk és Ravacholra. — **Perlesz.** Már megjelent a múlt évben; újra nem akarjuk kiadni. A közönség válogatós. **H. F.** (Szalacs.) A dolog már régebben nyélbe lett ütve, felvilágosító levél megy a napokban. — **R. M.** (Budapest.) Tul a Tiszán ismerik jól. Forduljon valamelyik csizmadiához, az talán tud felvilágosítást adni. — **Pax.** Ha a szerkesztőségbe elfárad megmutatjuk az eredeti képet; de így nem küldhetjük el. — **H. S., L. B.** nem erdélyi ember és nem is gróf. — **Hafz.** (Konstantinápoly.) A jeles költeményt megkaptuk. Jövő számunkban hozzuk a kirándulókat. Allah legyen irgalmas kegyelmes a kaczer gyauroknak. Szálem alejkum! — **Berek-Böszörmény.** Üdözljük derék férfi juh; otthon, na meg Bojton, pengesse a lantot folyton. — **F. Lásár.** Ime közöltük; dicsőségére a magyar irodalomnak. — **Boritékos.** A boritékot megkaptuk; de kíváncsiak vagyunk a tartalmára; nem lehetne-e megkapni a m. kir. m. katonától; mert így nagyon pikáns. — **Sz. L.** (Tusnád.) Használ-e a tus, vagy kell-e hozzá a nád?

Felelős szerkesztő: LOVASSY ANDOR.

Társszerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.

Kiadótulajdonos: LANG JÓZSEF.

HIRDETÉSEK.

Dupla márcsiusi Dreher-sör.

A nagyváradai korzón épült

palotaszerű RIMANÓCZY-fürdő épületében nagy kényelemmel, villanyvilágítással és eleganciával berendezett

sör- és kávéházat

nyitottam.

Midőn ezt a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni bátorodom, egyuttal tisztelettel jelentem, hogy **kiünő ételek és italok** pontos kiszolgálásáról gondoskodtam.

Helyiségeimben **38 különböző lap** olvasható, közöttük aradi, debreczeni, kolozsvári és szegedi hírlapok.

Minden törekvésem oda irányul, hogy az **intelligens** közönség teljes megelégedését kinyernem sikerüljön.

Azon reményben, hogy igyekezetem kellő méltánylással fog találkozni, tisztelettel kérem a nagybecsű támogatást.

WALTER M. ANTAL.

Világos kőbányai Dreher-sör.

Abonensek előnyben részesülnek

Kiünő borok.

LEGOLCSÓBB NAPILAP

az IVÁNYI ÖDÖN kitünő szerkesztésében minden nap, még vasárnap után, hétfőn is megjelenő

„NAGYVÁRAD“

oly változatos tartalommal, hogy még a fővárosi lapokat is megelőzi.

A közkedvelt lap előfizetési ára

Szétküldéssel

Egész évre	10	frt — kr.
Fél évre	5	frt — kr.
Negyed évre	2	frt 50 kr.
Egy óra	1	frt — kr.

Szétküldés nélkül

Egész évre	8	frt — kr.
Fél évre	4	frt — kr.
Negyedévre	2	frt — kr.
Egy óra	—	frt 80 kr.

Megrendelhető a lap kiadóhivatalában:

Nagyvárad, Olaszl, Úri-utca 702. sz.

LANG JÓZSEF nyomdája.